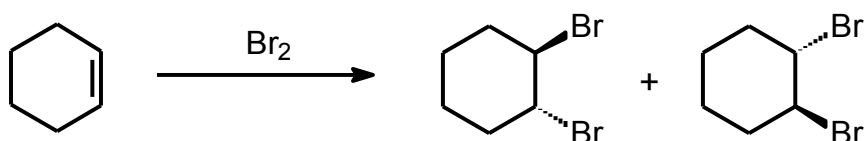

trans-1,2-DIBROMOCYKLOHEKSAN**Odczynniki:**

cykloheksen	8,6 cm ³ (7,0 g, 0,085 m)
brom	4,0 cm ³ (12,4 g, 0,078 m)
chloroform	40 cm ³
siarczan(VI) magnezu bezw.	

UWAGA: Brom jest silnie żrącym odczynnikiem - ciekły brom wywołuje poważne oparzenia, a jego pary mają niezwykle mocne działanie drażniące! Praca w rękawicach ochronnych, pod ścisłym nadzorem asystenta, wyłącznie pod sprawnym wyciągiem.

W kolbie Erlenmeyera o poj. 250 cm³ rozpuszcza się 7,0 g suchego cykloheksenu w 10 cm³ chloroformu. Do oziębionego w łaźni lodowej roztworu wkrapla się powoli uprzednio przygotowany roztwór 12,4 g bromu rozpuszczonego w 30 cm³ chloroformu. Barwa bromu znika natychmiast i dopiero pod koniec reakcji można stwierdzić obecność wolnego bromu za pomocą papierka jodoskrobiowego. Po zakończeniu dodawania bromu, roztwór chloroformowy suszy się nad bezw. siarczanem(VI) magnezu, sączy przez sącdek karbowany, a następnie rozpuszczalnik oddestylowuje się na wyparce obrotowej.¹ Pozostałość poddaje się destylacji próżniowej² frakcjonując dibromek w zakresie 96 - 98 °C przy 11 - 12 mmHg i mierzy współczynnik załamania światła otrzymanego produktu (lit. $n_D^{20} = 1,5515$, $d = 1,784 \text{ g/cm}^3$).

¹ Po odparowaniu resztek rozpuszczalnika, środek suszący rozpuszcza w wodzie, a roztwór wylewa do zlewu. Chloroform oddestylowany na wyparce umieszcza się w pojemniku **F** (ciekłe, palne, zawierające fluorowce).

² Przedgon i pozostałość po destylacji umieszcza się w pojemniku **F** (ciekłe, palne, zawierające fluorowce).